של ניסוך המים בחג רבי אליעזר בן יעקב אומר בו המים מפכים ועתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית לעומתן[א] בצפון סמוכים במערב שער יכניה שער הקרבן שער הנשים שער השיר ולמה[ב] נקרא שמו שער יכניה שבו יצא יכניה בגלותו שבמזרח שער נקנור ושני פשפשין היו לו אחד מימינו ואחד משמאלו ושנים במערב ולא היה להן שם: גמ' מתניתין אבא יוסה בן (חנן) יוחנן היא דאמר כנגד י"ג שערים ברם כרבנן [א]שבעה שערים היו בעזרה ע"ד דרבנן היכן[ג] היו השתחוואות הללו כי ההיא דתנינן תמן י"ג פרצות היו בו שפרצום מלכי יון (א)וחזרו וגדרום בני חשמונאי וגזרו כנגדן י"ג (ב)השתחוואות כתיב [1]והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים וגו' תני[ד] מבית ק"ק עד הפרוכת בקרני סילי וכיליי מן פרוכת עד מזבח הזהב בקרני חגבים [א]ממזבח הזהב עד עזרות כחוט של שתי מן העזרות עד מפתן הבית כחוט של ערב מיכן ואילך כמפי הפך כתיב [2]והנה מים מפכים מן הכתף הימנית בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעבירני במים מי אפסים עד קרסולה [3]וימד אלף ויעבירני במים מי ברכים עד ברכייה וימד אלף ויעבירני מי מתנים עד מתנייא מכאן ואילך וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבור אפי' לבירנין גדולה אינה יכולה לעבור בו מ"ט [4]וצי אדיר לא יעברנו מפני מה כי גאו המים מי שחו מהו מי שחו מלשוט (ג)אמר רב חונה (הונא) באתרין קרו לשייטא שחונא [ב][5]ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השוחה לשחות מהו [ג]לשחות אמר רבי יוסי בי ר' בון (ביבן) מיין דמתמללין בעלמא כתיב [6]ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולוושבי ירושלם לחטאת ולנידה ר' שמואל בר נחמן בשם ר' (נתן) יונתן מבית דוד ועד יושבי ירושלם כשרים לנדה ולחטאת מכאן ואילך מי תערובות הם כשרים לנדה ופסולים למי חטאת אר"א (ר"מ אומר) מבית דוד ועד יושבי ירושלם כשרים לנידה ולחטאת מכאן ואילך [א] מי קטפריסות הן פסולין לנדה ולחטאת כתיב[ה] [7]ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה זה[ו] ים של סמכו (סיבוכא) וירדו אל הערבה זה ים של טבריא ובאו הימה זה ים המלח אל הימה המוצאים זה הים הגדול ולמה נקרא שמו מוצאים כנגד שתי פעמים שיצא אחד בדור אנוש ואחד בדור הפלגה רבי[ז] לעזר בשם רבי חנינה בראשונה יצא עד קלבריאה ובשניה יצא עד כיפי ברבריאה רבי אחא בשם ר' חנינה בראשונה יצא עד כיפי ברבריאה ובשניה יצא עד עכו ועד יפו [8]עד פה תבא ולא תוסיף עד עכו תבא ולא תוסיף ופה ישית בגאון גליך עד יפו אשית גאון גליך ניחא ימא רבא וימא דמילחא בשביל למיתקן ימא דטבריא ימא [ד]דסמכו לרבות דגתם דכתיב ביה [9]למינה תהיה דגתם למיני מינים תהיה דגתם תני אמר רשב"ג מעשה שהלכתי לציידן והביאו לפני יותר משלש מאות מיני דגים בתמחוי א' [7]ונרפאו המים [10]בצאתיו וגבאיו ולא ירפאו למלח ניתנו כתיב ונרפאו המים ואת אמרת ולא (ד)ירפאו המים מקום הוא ושמו ולא ירפאו כתיב [11]ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר תני[ח] אמר רבי יהודה לפי שבעולם הזה תבואה עושה לששה חדשים ואילן עושה לשנים עשר חודש אבל לעתיד לבא התבואה עושה לחדש אחד ואילן עושה לשני חדשים מ"ט לחדשיו יבכר אמר[ט] רבי יוסי לפי שבעולם הזה התבואה עושה לששה חדשים ואילן עושה לי"ב חדש אבל לעתיד לבא התבואה עושה לט"ו יום ואילן עושה לחדש אחד שכן[י] מצינו שעשת התבואה בימי יואל לחמשה עשר יום וקרב ממנה העומר מ"ט [12]ובני ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון ומה מקיים רבי יוסי לחדשיו יבכר בכל חודש וחודש יהיה מבכר [11]ועלהו לתרופה רבי יוחנן אמר תרפיה מציץ עליה ותרף מזונה רב[כ] ושמואל חד אמר להתיר פה שלמעלן וחד[ל] אמר להתיר פה שלמטן ר' חנינה ור' יהושע בן לוי ח"א להתיר פה עקרות וח"א[מ] להתיר פה אלמים ולעומתן בצפון וכו' את[נ] מוצא בשעה שעלה נבוכדנאצר לכאן בא וישב לו ברופני של אנטוכיא ויצאה סנהדרין גדולה לקראתו ואמרה לו הגיע זמן הבית הזה ליחרב אמר להן אותו (ה)שהמלכתי עליכם תנוהו לי ואני הולך באו ואמרו ליהויכין מלך יהודה נבוכדנאצר בעי לך כיון ששמע מהן כך נטל[ס] מפתחות של בה"מ עלה לגגו של היכל אמר לפניו רבש"ע לשעבר היינו נאמנים לך והיו מפתחותיך מסורין לנו עכשיו שאין אנו נאמנים הרי מפתחותיך מסורין לך תרין אמוראין חד אמר זרקן ועוד לא ירדו וח"א[ע] באה כמין יד ונטלתן מידו כיון שראו כל
חורי

קרבן העדה

המים מפכים. מפרש בגמ': שער הקרבן. שם מכניסין קדשי קדשים שפחיטתן בצפון: שער הנשים. שבו הנשים נכנסות לסמוך על קרבנן א"נ לעמוד על קרבנן: שער השיר. דרך שם היו מכניסין כלי שיר: שבו יצא יכניה בגלותו. שנכנס לבית המקדש להשתחות וליטול רשות כשהלך לגולה לבבל ויצא דרך אותו השער: שער נקנור. מפרש בפרק א"ל הממונה: פשפשין. שערים קטנים בתוך שערים גדולים ואף הם ממנין שלשה עשר שערים ואע"ג דגם לשער בית המוקד היה לו פשפש לא חשיב ליה לפי שהיה קטן ביותר: גמ' מתני'. אתיא כאבא יוסי בן יוחנן דאמר י"ג שערים היו במקדש אבל לרבנן דאמרי שבעה שערים היו במקדש קשיא היכן היו משתחוים דקים להו שהיו משתחוים י"ג השתחויות: ומפני כאלו דתנינן תמן. במסכת מדות: בקרני כיילי ושיילי. מיני שבלול הם וקרניהם דקים מאוד וקרני חגבים עבים מהם וחוט של שתי עב מהם וחוט של ערב עב ממנו: מכאן ואילך. מתגבר והולך כמפי הפך: מן הכתף הימנית. מלך דרום: וימד אלף באמה. המלאך הראה ליחזקאל נחל היוצא מבית קדשי קדשים תחלתו דק מאוד והולך וגדל מאוד וכל אלף אמה אורך מסילה חוץ לירושלים לא היה עמוק: מי אפסים. שהגיעו עד קרסולים: וימד אלף. באמה שנית והעמיקו עד הברכים מכאן ואילך וימד אלף אשר לא יוכל לעבור בו שהיו מימיו רדופים: לבירנין גדולה. לספינה גדולה: מלשוט. דלפי בדרך שייטא לא יכול לעבור בו דרדיפו מיא: באתרין. במקומינו קורין לשייט שחוגא: ופרש ידיו וכו'. מייתי ראיה דלשחות הייט לשוט: מיין דמתמללין בעלמא. שידברו העולם בו ויהללו אותו א"נ שידברו העולם בהן מחמת גדולתן: מבית דוד ועד יושבי ירושלים. קשיא ליה אטו לשאר ישראל אינן כשרים הלכך קאמר מה שהמקור הולך מבית דוד ועד יושבי ירושלים הוא דכשר לאפר פרה ולטבול בהן נדות אבל משם ואילך פסול למי חטאת דמי תערובות הם ממי גשמים ולחטאת בעינן מים חיים: מי קטפריסים הן. הר משופע שמדרונו מחודד מאד והעבירו המים דרך דף המחון במדרון ופסולין גם לנדה לטבול בהן א"נ לנדה הייט זבה: זה ים של סמכו. דשבע ימים סובבים לא"י וד' מהם ים של סמכו ושל טבריא וים המלח וים הגדול ומפרש דגלילה הקדמונה הוא ים של סמכו: ים הגדול. הוא הים ההולך מא"י למדינת אספמיא: בראשונה. בדור אנוש יצא עד מדינה ששמה קלבריאה והיא במדינת צרפת ובדור הפלגה יצא עד הפלטים שבמדינת ברבריאה: עד עכו תבוא. דריש פה כמו כה: ניחא ימא רבא וימא דמלחא. שהולכין המעין לשם כדי למתקן שמימיהם מלוחים וסרוחים אלא ימא דטבריא וימא דסמכו למה באו לשם: ומפני לרבות דגתם. שע"י מים אלו יתברכו מימיהם לגדל דגים הרבה: למינה תהיה דגתם. קרא יתירא הוא דפשיטא דלמינה תהיה אלא ללמד דמיני מינים משונים שלא היו בתוכם מקדם יגדלו בהם: מקום הוא ששמו ולא ירפאו. וה"פ בילאתיו ובגאיו ומקום ששמו ולא ירפאו למלח ניתנו ולא יבואו לשם המים הקדושים: תבואה עושה. פי' תבואה גדילה לששה חדשים: לחדשיו יבכר. האילן יוציא פירותיו לשני חדשים וכיון דמשנים עשר חדשים נעשו שני חדשים ה"ה מה שנעשה בתבואה בעוה"ז בששה חדשים נעשה לעתיד בחודש א': שהתבואה עשתה בימי יואל לט"ו יום. א"כ אילנות לשלשים יום כפל מהתבואה: בראשון. היינו בר"ח ניסן ירדו הגשמים וכתיב ובני ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם היינו הקרבת העומר: ומפני בכל חדש וחדש יהא מבכר. האילן ולחדשיו היינו חדשים דעלמא: תרפיה מציץ עליה. הפירות נראים יותר מן העלין שבאילנות: ותריך ותרף מזונה. וכי תרף מזון הוא דקאמרת הפירות נראים יותר מן העלין. ל"א דרש תרפיה כמו טרף בנייה מלשון מזון וה"ק משעה שפורח עליה מיד נותן מזונו שלא כדרך הטבע שהפרח מתאחר לגון אחר יציאת העלים ימים רבים והראשון נ"ל: להתיר פה שלמעלן. היינו פה אלמים: פה שלמטן. היינו פה עקרות: את מוצא בשעה שעלה נ"נ. לא"י כדי ליקח את יהויכין אחר שהמליכוהו במקום יהויקים אביו ויעלוהו שרי בבל לסלקו: זרקן. כלפי מעלה ועוד לא ירד ולהראות להם שאינו חפץ בעבודתם: כיון שראו כל חורי יהודה כן. שאין רצון המקום בעבודתם ושגם לג המלך נקרנו:

ריבב"ן

לונין: מים מפכין עתידין להיות יוצאין מבית קדש הקדשים. כדאיתא ביומא פרק בתרא אמר ר' מנחם משום ר' חנא ציפוראה מעין היוצא מבית קדש הקדשים בתחלה דומה לקרני סלעם עד שמגיע לפתח ההיכל כיון שמגיע לפתח ההיכל נעשה כחוט של שתי עד שמגיע לפתח האולם נעשה כחוט של ערב עד שמגיע לפתח העזרה כפי פך קטן היינו דתנן ר' אליעזר בן יעקב אומר מים מפכין עתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית מפכים לשון פך: מתני' שער נקנור. על שם נקנור שנעשו נסים לדלתותיו

תקלין חדתין

הגשמים בדרום: המים מפכים. בגמ' מפרש: שער הקרבן. שם מכניסים ק"ק שפחיטתן בצפון: שער הנשים. שבו נכנסות לסמוך על קרבנן: שער השיר. דרך שם היו מכניסין כלי שיר: שבו יצא יכניה בגלותו. שנכנס לבהמ"ק שם להפטר מלפני המקום מלכי המלכים וליטול רשות כשהלך בגולה ויצא דרך אותו השער: שער נקנור. מפורש ביומא: פשפשים. שערים קטנים בתוך שערים גדולים וגם הם ממנין י"ג שערים ואע"ג דגם לשער בית המוקד היה לו פשפש לא חשיב לה לפי שהיה קטן ביותר: גמ' מתני' דקתני כנגד י"ג שערים. אתיא כאבא יוסא דס"ל הכי בפ"ב דמדות בהדיא: ברם כרבנן. דמדקאמר אבא יוסי כו' כנגד י"ג שערים ע"כ רבנן פליגי עליה וסתמא דמתני' דפ"ק דמדות ז' שערים היו סתמא כרבנן: היכן היו ההשתחויות. שהיו י"ג מכוונות: בקרני כיילי ושיילי. מיני שבלול שקרניהם דקים ושל חגב עבים מהם וחוט של שתי עב מהם וחוט של ערב עב מהם: ה"ג ממזבח הזהב למפתן הבית כו' ממפתן הבית לעזרה כו'. דהכי כתיב בקרא והנה מים יוצאים מתחת מפתן הבית ולשם בא מן המזבח כמ"ש שם ומפתן הבית קדים לעזרה: כמפי הפך. מתגבר והולך: הימנית. מלך דרום: מי אפסים. שהגיעו המים עד קרסולים: לבירני גדולה. שיכול לילך שם ספינה גדולה: מי שחו. מלשון דרדיפי מיא ולא יוכל לשוט שם: באתרין. במקומינו קורין לשייטא שחוגא: ופרש ידיו כו'. מרא' בכתוב סמך לדרשתו: דמתמללין בעלמא. מרוב פרסום גדולתן א"נ כמ"ש לקמן להתיר פה אלמין שעל ידם יהיו יכולים לדבר וכן יהיה בהם רוחניות יותר כמ"ש במדרש מתחלה לא היו קילוסו עולה אלא מן המים כמ"ש נשאו נהרות קולם ומים אלו יהיה קדושתם יותר מכולם וזהו דמתמללין בעלמא: מבית דוד כו'. דכפשטיה קשיא וכי לשאר ישראל אינם כשרים אלא דקימא נקט קרא המקור שהולך מבית דוד ועד יושבי ירושלים כשר לפרה ולטבילת נדות אבל מכאן ואילך מי תערובו' הן ולמי חטאת בעינן מים חיים: מי קטפריסות. הוא שיפוע הר שמדרונו מחודד הרבה והעברת המים דרך דף המחון במדרון ופסולין גם לנדה ודרים דמכאן ולהלן לשניהם פסולין ועיין תוספות (גיטין כ"ו א') ד"ה הגולק והקטפרס כו': דכתיב ויאמר כו'. דרש קרא דיחזקאל שהביא וענייני המים והימים דסביבות ארץ ישראל: אל הגלילה הקדמונה זה ימה של סבכי כ"ה גירסת הילקוט. דשבע ימים הן סובבים לא"י ודרש הגלילה הקדמונה הוא ימה של סבכי שהוא קריב לגליל: ים הגדול. הוא הים שעוברין בו לא"י מהמדינות: בראשונה. בדור אנוש יצא עד מדינה ששמה קלבריאה ובדור הפלגה עד מדינת ברבריאה: עד פה תבוא עד עכו תבוא. לפי שהוא הגבול של א"י וכן יפו: ניחא ימא רבא וימא דמילחא. שהיה צריך לבוא המים לשם כדי למתקן שמימן מלוחים וסרוחין אבל ימה של טבריה וימה דסבכי למה צריך למים ההם: לרבות דגתן. שעל ידי המים ירבו הדגים. והכי דריש לה בקרא למינה תהיה דגתם כדגת ים הגדול רבה מאוד ולמינה יתירה הוא אלא דלמיני מינים ירבו דגתם: שמו ולא ירפאו. שם למלח ניתנו שלא ירפאו שמה מים הקדושים הנ"ל: לחדשיו יבכר. לב' חדשים ולתבואה אלו מפירות כמו בעוה"ז: לט"ו יום. ואילן כפל מהתבואה: בראשון. ר"ח ניסן ירדו הגשמים ושמחו בה' הייטו כהבאת העומר והן ט"ו יום: לחדשיו. בכל חדש וחדש דעלמא: ועלהו לתרופה. טרפיה הוא פירושא דתרופה שהוא כמו טרף לשון מזון כמו הטריפני לחם חוקי. ודרש לתרופה לטרפיה ואחר כך מפרש האילן יהיה המזון וקאמר מיילך עלה סימוך העלה: ותרף מוניה. הוא לשון מזון לפרושי מלת תרופה קאתי: פה של מעלה. פי' הערוך לתאום המאכל ושל מטן לשלשל ואם כן פלוגתא דר"מ וריב"ל פירושא אחרינא הוא: את מוצא כו'. הוא"ל והזכיר י"ג פרצות שפרצו מלכי יון מביא לדרשא דמורכן. ולפי דמתני' כאבא יוסא די"ג השתחויות כנגד י"ג שערים שבמקדש מייתי לה מתלה אגדתא דאמרי במקדש. ולרבנן דכנגד י"ג פרצות מפרש באחרונה מילי דמורכן: בשעה שעלה כ"נ. ליקח את יהויכין שהמליכוהו במקום יהויקים אביו ויעלוהו שריו לסלקו: זרקן ועוד לא ירדו. להראות שמן השמים מסכימים על זה: ונטלתן מידו. כמו שאין חפץ בשימושו: כיון שראו

מסורת הש"ס

א) מדות פ"ב מ"ו, ב) שם, ג) שם מ"ג, ד) עי' יומא עז ב, ה) עי' תוספתא סוכה פ"ג ה"ג, ו) עי' ב"ב עד ב, ז) ב"ר פ' כג, ח) ירוש' תענית פ"א הל"ב, ט) עיין תוספתא שם פ"א, י) עי' תענית פ"א סה"ב, כ) סנהדרין ק א ע"ש מנחות נח א, ל) וחורנא, מ) וחורנא אמר, נ) ויקרא רבה פי"ט, ס) עי' תענית כט א, ע) וחורנא אמר רבה.

◆

עין משפט
נר מצוה

יא א מיי' פרק ה מבית הבחירה הלכה ד:
יב ב מיי' פרק ו מפרה הלכה יג:
יג ג מיי' פרק ט ממקואות הלכה ז:

◆

נוסחת הבבלי

(א) וחזרו וגדרום וחזרו כו': (ב) השתחוואות תני כו': (ג) א"ר הונא כו' מאי מהו מי שחו אריי"ר כד ביבין מיא כו' ר"ש בר נחמני בשם ר' נתן מבית דוד ויושבי כו' רמ"א כו' זה ימה סיבוכא כו': (ד) ירפאו אלא מקו' היה ושמו לא כו' לחדש ואילן כו' שנאמר לחדשיו כו' יבכר אריי"ה בכל כו': (ה) שהמלכתי מנו אותו לי ואני אלך לי מכאן אתון ואמרין ליה ליהויכין כו' ומ"א יצתה כמין פיסת יד כו' כיון (ששמעו) חורי יהודה כן אף הן עלו כו':

◆

הגהות הגר"א

[א] כ"ג ממזבח הזהב למפתן הבית כחוט של שתי ממפתן הבית לעזרה כחוט של ערב מיכן ואילך כו' כצ"ל. דהכי כתיב בקרא והנה מים יוצאים מתחת מפתן הבית ולשם באו מן המזבח כמ"ש שם ומפתן הבית קדי' לעזרה: [ב] צ"ל שחוגא: ופרש ידיו כו': [ג] צ"ל מאי מהו מי שחו מיין דמתמללין בעלמא כצ"ל: [ד] צ"ל ימא של סיבוכי:

◆

ציון ירושלים

מכאן ואילך מי קטפריסות הן. עיין מהר"מ פולדא שמישב הדברים בין לפירוש ר"ת ובין לפירוש ר"י וכו' נדפס מחדש על הלכות מקוואות מהגאון מוה' מענדיל מ"ב ס"ק ה לא ראה זאת:

◆

גליון הש"ס

[א] עי' ק"ע שכתב א"נ לנדה היינו זבה וזה אינו ועי' תוס' שבת דף סה ע"ב ד"ה שמא דאין חילוק בין נדה לזבה והכי קי"ל ועי' ברמב"ם פרק א ממקואות הל"ב:

◆

תורה אור השלם

1. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם חַיִּים מִירוּשָׁלַםִ חֶצְיָם אֶל הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל הַיָּם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבָחֹרֶף יִהְיֶה: זכריה יד ח

2. וַיּוֹצִאֵנִי דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹנָה וַיְסִבֵּנִי דֶּרֶךְ חוּץ אֶל שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ הַפּוֹנֶה קָדִים וְהִנֵּה מַיִם מְפַכִּים מִן הַכָּתֵף הַיְמָנִית: בְּצֵאת הָאִישׁ קָדִים וְקָו בְּיָדוֹ וַיָּמָד אֶלֶף בָּאַמָּה וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם מֵי אָפְסָיִם: יחזקאל מז ב, ג

3. וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם מַיִם בִּרְכָּיִם וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי מֵי מָתְנָיִם: וַיָּמָד אֶלֶף נַחַל אֲשֶׁר לֹא אוּכַל לַעֲבֹר כִּי גָאוּ הַמַּיִם מֵי שָׂחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא יֵעָבֵר: יחזקאל מז ד, ה

4. כִּי אִם שָׁם אַדִּיר יְיָ לָנוּ מְקוֹם נְהָרִים יְאֹרִים רַחֲבֵי יָדָיִם בַּל תֵּלֶךְ בּוֹ אֳנִי שַׁיִט וְצִי אַדִּיר לֹא יַעַבְרֶנּוּ: ישעיהו לג כא

5. וּפֵרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יְפָרֵשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם אָרְבּוֹת יָדָיו: ישעיהו כה יא

6. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִיד וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ לְחַטַּאת וּלְנִדָּה: זכריה יג א

7. וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל הַגְּלִילָה הַקַּדְמוֹנָה וְיָרְדוּ עַל הָעֲרָבָה וּבָאוּ הַיָּמָּה אֶל הַיָּמָּה הַמּוּצָאִים וְנִרְפְּאוּ (ונרפו) הַמָּיִם: יחזקאל מז ח

8. וָאֹמַר עַד פֹּה תָבוֹא וְלֹא תֹסִיף וּפֹא יָשִׁית בִּגְאוֹן גַּלֶּיךָ: איוב לח יא

9. וְהָיָה וְעָמְדוּ (ועמדו) עָלָיו דַּוָּגִים מֵעֵין גֶּדִי וְעַד עֵין עֶגְלַיִם מִשְׁטוֹחַ לַחֲרָמִים יִהְיוּ לְמִינָה תִּהְיֶה דְגָתָם כִּדְגַת הַיָּם הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד: יחזקאל מז י

10. בִּצֹּאתוֹ (ובצאתיו) וּגְבָאָיו וְלֹא יֵרָפְאוּ לְמֶלַח נִתָּנוּ: יחזקאל מז יא

11. וְעַל הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל שְׂפָתוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה כָּל עֵץ מַאֲכָל לֹא יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא יִתֹּם פִּרְיוֹ לָחֳדָשָׁיו יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יוֹצְאִים וְהָיוּ (והיה) פִרְיוֹ לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה: יחזקאל מז יב

12. וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי נָתַן לָכֶם אֶת הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה וַיּוֹרֶד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן: יואל ב כג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones